

Lễ Kính
Mình Máu Thánh Chúa Kitô
Chúa Nhật ngày 26 tháng 6 năm 2011

Bí-tích Tình Yêu Huyền Nhiệm

BÀI ĐỌC I: Đnl 8:2-3, 14b-16a

ĐÁP CA: Tv 147:12-13, 15-16, 19-20 → **Đáp** (12a): Giêrusalem hãy ngợi khen Chúa!

BÀI ĐỌC II: 1 Cr 10:16-17

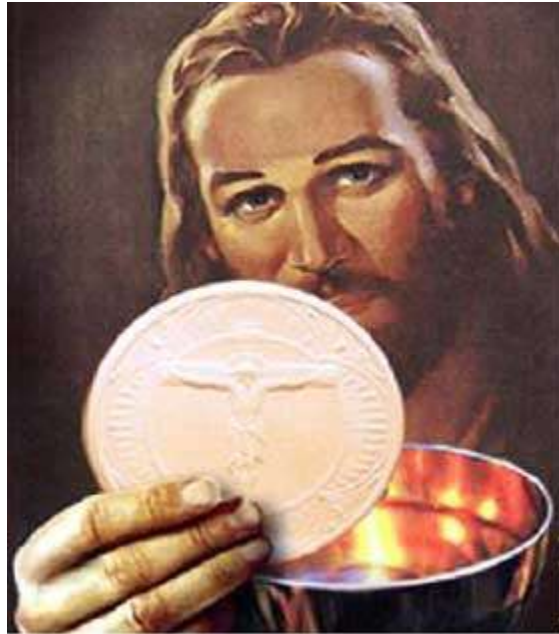
Alleluia, alleluia. Chúa phán: “Ta là bánh hằng sống từ trời xuống; ai ăn bánh này, thì sẽ sống đời đời. **Alleluia.**”

PHÚC ÂM: Ga 6:51-58

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Gioan.

Khi ấy, Chúa Giêsu phán cùng dân Do-thái rằng: “Ta là bánh hằng sống từ trời xuống; ai ăn bánh này, thì sẽ sống đời đời. Và bánh Ta sẽ ban, chính là thịt Ta, để cho thế gian được sống.” Vậy người Do-thái tranh luận với nhau rằng: “Làm sao ông này có thể lấy thịt mình cho chúng ta ăn được?” Bấy giờ Chúa Giêsu nói với họ: “Thật, Ta bảo thật các ngươi: Nếu các

ngươi không ăn thịt Con Người và uống máu Ngài, các ngươi sẽ không có sự sống trong các ngươi. Ai ăn thịt Ta và uống Máu Ta thì có sự sống đời đời, và Ta, Ta sẽ cho kẻ ấy sống lại ngày sau hết. Vì thịt Ta là của ăn, và máu Ta thật là của uống. Ai ăn thịt Ta và uống máu Ta, thì ở trong Ta và Ta ở trong kẻ ấy. Cũng như Cha, là Đấng hằng sống đã sai Ta, nên Ta sống nhờ Cha, thì kẻ ăn Ta, chính người ấy cũng sẽ sống nhờ Ta. Đây là bánh bởi trời xuống, không như cha ông các ngươi đã ăn manna và đã chết. Ai ăn bánh này thì sẽ sống đời đời.

Chúa sẽ

Tấm bánh tình yêu – ĐTGM. Giuse Ngô Quang Kiệt.

Mỗi khi chiêm ngắm Thánh Thể Chúa, tôi không ngừng ngỡ ngàng trước tình yêu của Người. Tình yêu ấy vô cùng cao cả nhưng lại rất đơn sơ. Đơn sơ như hình ảnh tấm bánh.

Tấm bánh, tình yêu gần gũi.

Sao Chúa không hoá thân làm viên kim cương quý giá mà lại làm một tấm bánh? Tấm bánh bình thường, quen thuộc quá. Từ khi kinh tế phát triển, bánh càng ngày càng xuống giá, bớt được quý trọng.

Tuy bình thường, nhưng bánh vẫn là lương thực cần thiết cho con người. Cũng như khí trời, như nước, bánh đi vào sinh hoạt hằng ngày của con người. Bình thường lắm nhưng không có không được.

Chúa trở thành tấm bánh để gần gũi với loài người, để đi vào sinh hoạt đời thường của con người. Con người có thể đến với Chúa dễ dàng, không e ngại, sợ sệt. Chỉ là một tấm bánh vừa tầm tay mọi người. Chỉ là một tấm bánh sẵn sàng đáp ứng nhu cầu của con người. Thật khiêm nhường mà đầy ý nhị. Thật đơn sơ nhưng cũng thật sâu xa vì tấm bánh nói lên tình yêu tự hiến.

Tấm bánh, tình yêu tự hiến.

Bánh sẽ chẳng còn ý nghĩa nếu chỉ để trưng bày cho người ta chiêm ngắm. Bánh chỉ có ý nghĩa khi được sử dụng. Được sử dụng là bị bẻ ra, bị nghiền nát, bị tan biến, bị tiêu hoá. Vì thế, trở thành tấm bánh là chấp nhận chịu đau đớn, chịu huỷ hoại. Đây không phải là một chấp nhận bất đắc dĩ, vì tấm bánh bao giờ cũng mời mọc tiêu thụ.

Khi xưng mình là bánh bởi trời, Chúa Giêsu bày tỏ một tình yêu tha thiết, sẵn sàng chịu nghiền nát, tan biến, chịu chết cho nhân loại. Chúa chịu chết cho ta được sống. Chúa chịu huỷ hoại cho ta được lành lặn các thương tích. Chúa bé nhỏ đi cho ta được lớn mạnh.

Tấm bánh bị tiêu hoá để thực hiện một tình yêu hiệp thông.

Tấm bánh, tình yêu hiệp thông.

Chúa Giêsu tha thiết với sự hiệp thông. Người không ngừng mời gọi con người đến sống thân mật với Người. Người tự nhận mình là cây nho và mời gọi mọi người hãy trở thành cành nho gắn kết với cây nho.

Hôm nay, Người còn chủ động trở thành tấm bánh để hoà vào từng giòng máu, từng thớ thịt của con người trong một kết hiệp sâu xa. Người tự tiêu huỷ mình để trở thành thịt máu của con người. Không còn sự kết hợp nào sâu xa khăng khít hơn nữa.

Tấm bánh gọi lên một bàn tiệc tại đó anh em quây quần trong tình thương, chia sẻ lương thực và chia sẻ tâm tình. Không còn gì đẹp hơn. Chính Chúa Kitô tự hiến mình để quy tụ chúng ta. Chính Chúa Kitô bị bẻ ra để cho tình huynh đệ nhân loại được mặn mà thấm thiết.

Với những gợi ý như thế, Chúa hướng dẫn tôi trong tình yêu mến, trong cử hành và trong cách sống Bí tích Thánh Thể.

Yêu mến Bí tích Thánh Thể là gì nếu không phải là trở nên hiền lành khiêm nhường, sống gần gũi với những người nhỏ bé nghèo hèn?

Cử hành Bí tích Thánh Thể là gì nếu không phải là chấp nhận hao mòn, quên mình, thiệt thòi vì Chúa và vì anh em?

Sống Bí tích Thánh Thể là gì nếu không phải là xây dựng tình đoàn kết, tình huynh đệ với những người sống quanh ta, trong mọi môi trường cuộc sống?

Lạy Chúa Giêsu Thánh Thể, con cảm tạ tình yêu vô biên của Chúa. Con chúc tụng ngợi khen Chúa muôn đời. Amen.

GỢI Ý CHIA SẺ

- 1) Khi dâng lễ, tấm bánh có gọi lên cho bạn điều gì về tình yêu của Đức Giêsu không?
- 2) Khi bạn rước lễ, bạn có cảm nghiệm được tình yêu của Chúa không?
- 3) Phép Thánh Thể thúc bách bạn làm gì?

ĐTGM. Giuse Ngô Quang Kiệt.

Suy niệm

Mình Máu Thánh Đức Kitô.

Palestine là một vùng đất hiện vẫn còn rất đông người theo đạo Hồi. Ngày nọ có một vị thầy, lãnh đạo một cộng đoàn Hồi giáo, mời một linh mục Công giáo đến để công khai tranh luận về bí tích Thánh Thể trước sự hiện diện của các tín hữu đôi bên. Vị thầy hỏi:

- Làm sao một miếng bánh nhỏ lại có thể trở thành Đức Kitô được?

Vị linh mục trả lời:

- Được chứ sao lại không? Tôi xin mình chứng cho thầy biết bằng một thí dụ đơn sơ. Nếu thầy ăn cơm, thầy có thể biến cơm thành máu thịt của thầy, có thật thế không nào? Chớ thì tại sao Chúa lại không biến tấm bánh nhỏ trở thành máu thịt Chúa được.

Bậc thầy đó lại hỏi tiếp:

- Làm sao Đức Kitô to lớn như thế lại có thể ở trong miếng bánh nhỏ xíu?

Vị linh mục trả lời:

- Thầy hay nhìn trời, nhìn núi và các thôn làng. Bầu trời thì mênh mông. Ngọn núi thì cao lớn hùng vĩ, còn thôn làng thì rộng rãi bao la, thế mà con mắt nhỏ xíu của thầy có thể chứa được tất cả. Nếu con mắt của Thầy làm được chuyện đó thì tại sao Thiên Chúa lại không thể làm cho miếng bánh nhỏ xíu chứa đựng được Đức Kitô.

Bậc thầy không chịu thua lại hỏi thêm:

- Làm sao có thể cử hành nhiều thánh lễ cùng một lúc tại nhiều nơi trên thế giới, mà mỗi thánh lễ lại có Mình và Máu của Đức Kitô được?

Vị linh mục đáp:

- Đối với Thiên Chúa không có gì là không thể làm được.

Rồi để chứng minh cho câu trả lời này, vị linh mục lấy một tấm gương ném xuống đất khiến nó bể tan thành rất nhiều mảnh nhỏ. Tiếp đến, vị linh mục giơ tay chỉ cho bậc thầy đang ngạc nhiên và nói:

- Trước đây trong tấm gương này, thầy trông thấy gương mặt mình có phải không nào. Và bây giờ thầy cũng trông thấy gương mặt mình trong từng mảnh nhỏ. Thế thì tại sao Thiên Chúa lại không thể hiện diện tại nhiều nơi trong cùng một lúc được.

Cuộc tranh luận trên giúp chúng ta hiểu được phần nào mầu nhiệm Mình Máu Thánh Đức Kitô mà Giáo Hội cử hành mỗi ngày trong bí tích Thánh Thể. Vậy chúng ta phải có thái độ nào khi đi tham dự Thánh lễ?

Thánh lễ không phải là nơi trình diễn thời trang hay văn nghệ. Vì thế xén đầu bót đuôi không tham dự đầy đủ, biến Thánh lễ thành buổi trình diễn chỉ có ca đoàn độc tấu từ đầu đến cuối, còn cộng đoàn thì yên lặng, là tỏ ra không hiểu gì về ý nghĩa phụng vụ và tinh thần cộng đoàn của Thánh lễ.

Nếu thánh lễ là một bữa tiệc, thì chúng ta phải cố gắng để Lời Chúa đúng là một món ăn thừa thãi. Tuy nhiên khi đọc tiệc, Thiên Chúa muốn chúng ta được ăn uống no say ơn thánh của Ngài. Nhưng vì Bí tích Thánh Thể là bàn tiệc thánh, nên muốn, tiếp nhận Chúa vào cõi lòng, thì linh hồn chúng ta cũng phải ở trong tình trạng ơn thánh, nghĩa là sạch tội trọng. Và hơn thế nữa mỗi khi tham dự Thánh lễ chúng ta hãy duyệt xét lại mọi tư tưởng, lời nói và việc làm của chúng ta xem có phù hợp với Tin Mừng và nhất là chúng ta đã thực sự sống bác ái yêu thương hay không. Bởi vì chúng ta phải làm hoà trước đã, rồi mới đến mà dâng Thánh lễ sau.

Lạy Cha, xin thương nhậm lời chúng con cầu nguyện, để nhờ tham dự Bàn Tiệc Thánh Thể chúng con ngày càng sống gắn bó với Con Cha. Người là Thiên Chúa hằng sống hằng trị muôn đời. Amen.

*Đức Thánh Cha Gioan Phaolô II
Chủ sự Nghi Thức Chầu Mình Thánh Chúa sau Thánh Lễ ngày thứ Năm Tuần Thánh 19/6/2003*

